

IV/1132-1/2017.

hiánypótlás

Magyarország Alkotmánybírósága részére

B U D A P E S T

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

1535 Budapest Pf. 773.

fax: 06-1-212-1170

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1132-2/2017
Érkezett:	2017 JÚN 28.
Példány:	1
Melléklet:	db <i>du</i>
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] orvényes
képviselője – korábbi beadványunk mellékleteként csatolt jogi meghatalmazással – jogi
képviselőnk **dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd** (székhely: 7100 Szekszárd, Arany János u. 18.)
útján,
továbbá

[REDACTED] **magánszemély** – korábbi beadványunk mellékleteként csatolt jogi
meghatalmazással – jogi képviselőm **dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd** (székhely: 7100
Szekszárd, Arany János u. 18.) útján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d/ pontja,
valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§-a
alapján figyelemmel az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlásra felszólító IV.1132-1/2017.
számú levelében foglaltakra az alábbi

**alkotmányjogi panasz-indítvány kiegészítést
(hiánypótlás keretében)**

terjesztjük elő, az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panasz-indítványunkhoz.

Felperesekként kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy – az *Alkotmánybíróságról szóló* 2011.
évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27.§ a/ és b/ pontjaira figyelemmel az Alaptörvény 24.
cikk (2) bek. d/ pontjában jelzett hatáskörében eljárva - állapítsa meg, hogy a Kecskeméti

Törvényszék előtt folyamatban volt *személyiségi jogsértés és annak következményei* miatt a becsatolt ítéletek Alaptörvény ellenességét.

Az ítéletek sértik az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, V. cikk, VI. cikk (1) – (2) bekezdését, IX. cikk (4) bekezdését, XV. cikk (1) bekezdés első mondatát, XXIV. cikk (1) bekezdését, és ennek megállapítása esetén az Alaptörvény 24. cikkének (3) bek. b/ pontjában foglalt hatáskörében eljárva kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság – mivel a döntések a felperesek Alaptörvényben foglalt jogait sértik - semmisítse meg mindhárom bírói döntést!

Felperesként kértük az I. fokú bíróságot – majd ezt követően kimerítettük jogorvoslati lehetőségeinket -, hogy az alperes [REDACTED] által hivatalos eljárásban tett nyilatkozatai miatt (feljelentés és tanúkihallgatás keretében tett nyilatkozatok) - mivel azok sértik felperesek személyiségi jogait, és a kijelentések túlterjeszkednek a feljelentői immunitásban foglalt védettségen -, marasztalja a kereseti kérelemben foglalt polgári jogi lehetőségeknek való helyt adás útján a kérelemben foglaltaknak megfelelően.

A bíróságok elutasították kereseti kérelmeinket és ennek során Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmét valósították meg, amelynek megállapítását a Tisztelt Alkotmánybíróság orvosolhatja.

[REDACTED] járt bíróságoknak felrőhatóan

- **sérült a *tisztességes tárgyaláshoz*** való joga (Egyezmény 6. cikke); azzal, hogy a bíróságok a feljelentői immunitásba tartozónak ítélték olyan nyilvánvalóan a feljelentéshez nem kapcsolódó szubjektív véleményt, értékítéleteket is, amelyek alperesnek a felpereshez fűződő viszonyáról árulkodóak, de nem bírnak büntetőjogi relevanciával.
- **sérült a *magán- és családi élete tiszteletben tartáshoz*** való joga (Egyezmény 8. cikke); azzal, hogy az eljáró bíróságok a felperesnek a családi, magánéletbeli megnyilvánulásait, noha azok nyilvánvalóan nem tartoznak a széles nyilvánosságra és nem bírnak büntetőjogi relevanciával, szintén a feljelentői immunitásba tartozó, ezáltal védendő körülménynek értékelték. A bíróságok a polgári jog adta lehetőségek mentén nem orvosolták a bekövetkezett sérelmet, ezáltal felperes ezen alapvető emberi jogát, annak nyilvánvaló megsértését nem részesítették védelemben azzal, hogy elutasították a felperes által kért polgári jogi reparáció nyújtását.
- **sérült a *hatékony jogorvoslathoz*** való joga (Egyezmény 13. cikke); azzal, hogy az I. fokú bíróság, majd ezt követően a II. fokú bíróság és a Kúria azonos tartalmú ítéletével elutasították a felperesi igényt, noha nyilvánvalóan megsértették alapvető jogait, sérült felperesnek az az alapvető emberi joga, hogy a bíróságok jogsértések esetén kellő védelemben, illetve megfelelő reparációs eszközökkel biztosítják a bekövetkezett jogsérelem orvoslását.

Azzal, hogy az alperes részről tett megnyilvánulások mélyen sértették felperes emberi méltóságát és azzal, hogy ennek nyilvánvalóságát az eéjárt bíróságok a feljelentői immunitás körébe tartozónak ítélték, az ítélet meghozatalával megsértették az Alaptörvény II. cikkének a sérelmét, érintetlenül és „büntetlenül hagyva” a bekövetkezett jogsértést.

Felperes személye ellen irányultak azok a kijelentések, amelyeket alperes megtett. Mint azt fentiekben jeleztük, ezen kijelentések egy része nem tartozhat a büntetőfeljelentés tárgyához, nem élvezhetne immunitást, azon oknál fogva, hogy nincs büntetőjogi relevanciájuk. Felperes ezt észelve a védekezés azon jogszerű formáját választotta, hogy a polgári jog eszközével védekezzen, és a jogtalan támadást a keresetnek való helyt adás módszerével elhárítsa, illetve

elejét vegye további hasonló jogsértő cselekményeknek. Azzal, hogy az eljáró bíróságok nem adtak helyt felperes ezen védekezésének és alperes nem marasztalták, a bíróságok felperesnek az Alaptörvényben biztosított védekezési jogát nem biztosították, megvalósítva ezzel az Alaptörvény V. cikkének a sérelmét.

Alperes nyilvánvalóan nem tartotta tiszteletben I.rendű felperes magán- és családi életét, amikor [REDACTED], vagy valós emberi tulajdonságait hangoztatta és amelyeknek – feltéve de meg nem engedve, hogy ezen kijelentések valóságosak lennének – nincs közük a feljelentéshez, büntetőjogi relevanciával nem bírnak. Az eljáró bíróságok azzal, hogy a kereseti kérelem elutasításáról hoztak döntést, ezt az Alaptörvényben nevesített jogot nem biztosították felperes számára, megsértve ezzel az Alaptörvény VI. cikkében foglalt magán- és családi élethez, otthona védelméhez fűződő jogát, jó hírnevét, személyes adatai védelméhez fűződő jogát.

Alperes kinyilatkoztatásai nyilvánvalóan sértette I.r. felperes emberi méltóságát, azok köznapi jelentése is olyannak festette le I.r. felperest, amely közvetlenül nem kapcsolódhat a feljelentéshez, ugyanakkor mélyen sértőek, lealacsonyítóak voltak. Az Alaptörvény IX. cikkének (4) bekezdése védi az emberi méltóságot, korlátozza a vélemény nyilvánítás szabadságának. Az az ítélet, amely az emberi méltóságot sértő ténykedést nem állapítja meg és mentségül szolgál a felperes alapvető emberi méltóságát sértő alperesi ténykedés számára, nyilvánvalóan Alaptörvény ellenes ítélet.

A törvény előtti egyenlőséget nem biztosította egyik ítéletet hozó bíróság sem, amikor a meglévő bírói joggyakorlat tükrében, azzal ellentétesen úgy ítélte meg – korábbi bírói döntésekkel ellentétben -, hogy alperes ténykedése nem volt jogsértő I.r. felperesre nézve és amit mondott, az kivétel nélkül a feljelentői immunitásba tartozó. A korábban hozott bírói ítéletek ugyanakkor egyértelműen leszögezik, hogy ha valakinek a személyiségi jogait megsértik, azzal szemben, aki mindezt elköveti, a sértettet megilletik a polgári jog keretei között meghatározott jóvátételek. Azzal, hogy az alperes nyilvánvaló jogsértését az eljáró bíróságok nem szankcionálták a kereseti kérelemben megfogalmazottak szerint sérült I. r. felperesnek a törvény előtti egyenlőségre vonatkozó alapvető joga, amelyet a jogalkotó az Alaptörvény XV. cikk (1) bek. első mondatában deklarált.

Azzal, hogy I. r. felperes kereseti kérelmét – amelynek során kétséget kizáró módon bizonyítást nyert, a bíróságok pedig mindezt helyes jogalkalmazással megállapíthatták volna – elutasították, az eljáró bíróságok nem pártatlanul, nem részrehajlás nélkül és nem tisztességesen jártak el. I. r. felperes személyiségi jogait alperes durván és nagyfokú mértékben megsértette és ennek nyilvánvalósága ellenére döntöttek a bíróságok a kereseti kérelem elutasításáról, amely nem objektív és nem pártatlan, hanem részrehajló elintézési módot jelent. Ezzel a bíróságok megsértették I.r. felperesnek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát.

Az eljáró bíróságok által tévesen értékelt feljelentői immunitás nyilvánvalóságán túl, az eseti bírói ítélezés is azt támasztja alá, hogy Alaptörvény ellenes bírói döntések születtek az ügyben. Mint azt a Szegedi Törvényszék egy korábbi, hasonló tárgyban hozott ítélezésében is kifejtette, amelyre hivatkozunk eredeti beadványunkban is (*Szegedi Törvényszék 7.P.21914/2014/12.*).

A II. rendű felperes személyiségi jogait – személyes adatok védelméhez és magántitokhoz fűződő jogait - is megsértette alperes, amellyel kapcsolatosan az alábbi indokolást terjesztjük elő kiegészítésként.

Mint azt I. rendű felperes esetében is kifejtettük az Alaptörvény V. cikkében nevesített jog megsértése kapcsán, a [REDACTED].r. felperes esetében is bizonyossággal állapítható meg, hogy az eljáró bíróságok nem biztosították II. r. felperes számára azt a biztosított jogot, amely szerint a támadás elhárításához minden megtámadottnak joga van.

Ugyanis II.r. felperes személye ellen irányultak azok a ténykedések (lopás), amelyeket alperes megtett. Mint azt fentiekben jeleztük, ezen ténykedés nem tarthat a büntetőfeljelentés tárgyához, nem élvezhetne immunitást, azon oknál fogva, hogy nincs büntetőjogi relevanciájuk. A kilopott adatokat aztán alperes el is tüntette, amely ténykedést a nyomozó szerv nem is tartott jogellenesnek, mondván, hogy a pendrive tartalmának és megőrzésének nem volt büntetőjogi relevanciája. Márpedig ha nincs büntetőjogi relevanciája, akkor a II.r. felperes tulajdonát képező adatok ellopása miatt a bíróságoknak azt kellett volna értékelniük, hogy olyan adatok terhére követte el a lopást alperes, amely nem tartozik a büntetőfeljelentés tárgyához.

[REDACTED].r. felperes ezt észlelve a védekezés azon jogszerű formáját választotta, hogy a polgári jog eszközével védekezzen, és a jogtalan támadást a keresetnek való helyt adás módszerével elhárítsa, illetve elejét vegye további hasonló jogsértő cselekményeknek. Azzal, hogy az eljáró bíróságok nem adtak helyt felperes ezen védekezésének és alperest nem marasztalták el a lopás miatt, a bíróságok II. felperesnek az Alaptörvényben biztosított védekezési jogát nem biztosították, megvalósítva ezzel az Alaptörvény V. cikkének a sérelmét.

Alperes a lopással azt a látszatot keltette, hogy II.r. felperesnél tisztázatlan folyamatok zajlanak, ugyanakkor a pendrive nem került csatolásra a feljelentéshez, tovább, amikor eltüntette azt a nyomozó hatóság sem értékelte a feljelentéshez tartozónak. Az alperes II. rendű felperest érintő meglopása azt a látszatot kelti, mint ha II.r. felperesi szervezetnél tisztázatlan, bűnös folyamatok történtek volna. A lopás bíróság általi „legalizálása” segíti azt az alperesi látszat fenntartását, amely alkalmas II.r. felperes jó hírnevének a megkérdőjelezésére, így a hozott ítéletek – amelyek a lopás és jogosulatlan adatkezelés miatt nem marasztalták alperest – sértik az Alaptörvényben biztosított II. r. felperesi jogot jó hírneve tiszteletben tartásához.

A törvény előtti egyenlőséget II. r. felperes esetében sem biztosította egyik ítéletet hozó bíróság sem, amikor a meglévő bírói joggyakorlat tükrében, azzal ellentétesen úgy ítélte meg – korábbi bírói döntésekkel ellentétben -, hogy alperes ténykedése nem volt jogsértő II.r. felperesre nézve, és amit tett (lopás) illetve amit mondott ezzel kapcsolatosan, az kivétel nélkül a feljelentői immunitásba tartozó. A korábban hozott bírói ítéletek ugyanakkor egyértelműen leszögezik, hogy ha valakinek a személyiségi jogait megsértik, azzal szemben, aki mindezt elköveti, a sértettet megilletik a polgári jog keretei között meghatározott jóvátételek. Azzal, hogy az alperes nyilvánvaló jogsértését az eljáró bíróságok nem szankcionálták a kereseti kérelemben megfogalmazottak szerint, sérült II. r. felperesnek a törvény előtti egyenlőségre vonatkozó alapvető joga, amelyet a jogalkotó az Alaptörvény XV. cikk (1) bek. első mondatában deklarált.

Azzal, hogy II. r. felperes kereseti kérelmét – amelynek során kétséget kizáró módon bizonyítást nyert, a bíróságok pedig mindezt helyes jogalkalmazással megállapíthatták volna – elutasították, az eljáró bíróságok nem pártatlanul, nem részrehajlás nélkül és nem tisztességesen jártak el. II. r.

felperes személyiségi jogait alperes durván és nagyfokú mértékben megsértette és ennek nyilvánvalósága ellenére döntöttek a bíróságok a kereseti kérelem elutasításáról, amely nem objektív és nem pártatlan, hanem részrehajló elintézési módot jelent. Ezzel a bíróságok megsértették II.r. felperesnek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogát.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen hiánypótló kiegészítésünkkel együtt az eredetileg benyújtott indítványunknak adjon helyt, beadványunkat fogadja be és érdemi elbírálás után állapítsa meg, hogy a bíróságok és a Kúria által hozott ítéletek - mind I., mind pedig II. rendű felperesek terhére – Alaptörvény ellenesek, ezért rendelkezzen azok megsemmisítése iránt!

2017. június 26.

I. és II. rendű felperesek nevében és képviselőként eljárva

Tisztelettel:

dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. fsz. 4.
Telefón/fax: 74/414-415
Adószám: 52909546-1-37
Számlasz.: OTP Bank Rt.: 11746005-20089209
Levelezési cím: OTP Bank Rt.: 11746005 2J099631